

الگوی الکتروفورز پروتئین‌های سرم در انواع مختلف سرطان مشابه فاز حاد است

مهدی رسولی (Ph.D.) *علی اخوتیان **آتنا اندرامی *** (M.D.)

چکیده

سابقه و هدف : نتایج تحقیقات مختلف نشان می‌دهد که در انواع مختلف سرطان، بدون توجه به ماهیت و مرحله تومور، غلظت اثر کننده‌های مثبت فاز حاد افزایش و غلظت اثر کننده‌های منفی فاز حاد کاهش می‌یابد. از این‌رو از پروفیل پروتئین‌های سرم می‌توان برای تشخیص حالت بدخیمی استفاده نمود.

مواد و روش‌ها : در این تحقیق که یک مطالعه موردنظر شاهدی و مقطعی است، الگوی الکتروفورز پروتئین‌های سرم ۸۵ نمونه بیمار مبتلا به انواع مختلف سرطان راچ در ساری با ۸۵ نمونه سرم افراد سالم برای یافتن یک الگوی خاص در حالت بدخیمی مورد مطالعه قرار گرفت. اجزاء پروتئین‌های سرم بر روی ژل آگارز (سیبا، فرانسه) از یکدیگر جدا شدند و ژل به صورت کمی، توسط روش دانسیوتمنی، اسکن و آنالیز گردید. غلظت پروتئین‌کل توسط روش بیوره و آلبومین توسط روش بروموزول-گرین اندازه گیری شد. برای مقایسه متوسط متغیرها از t -test، برای به دست آوردن بهترین پیش‌بینی کننده وجود سرطان، نسبت شانس (OR) و رابطه وجود سرطان با متغیرهای مختلف از آنالیز رگرسیون لو جیستیک به روش مرحله‌ای و آزمون اسپیرمن و برای مقایسه ویژگی و حساسیت روش‌های سنجش از آنالیز ROC استفاده شد.

یافته‌ها : بر اساس یافته‌های این تحقیق، در گروه بیماران مبتلا به سرطان نسبت به گروه شاهد، غلظت پروتئین کل $6/7 \pm 1/2$ در مقابل $1/2 \pm 0/000$ و $7/3 \pm 0/000$ ($P \leq 0/000$)، آلبومین $(0/8 \pm 3/9 \pm 0/000)$ در مقابل $0/4 \pm 0/000$ و $0/6 \pm 0/000$ ($P \leq 0/000$)، نسبت آلبومین به گلوبولین $(0/31 \pm 0/93 \pm 0/000)$ در مقابل $0/18 \pm 0/000$ و $1/18 \pm 0/000$ ($P \leq 0/000$)، درصد فراکسیون آلبومین $(4/6 \pm 8/7 \pm 0/000)$ و درصد فراکسیون بتا $(11/6 \pm 4/3 \pm 0/000)$ در مقابل $11/2 \pm 2/2 \pm 0/000$ و $13/2 \pm 2/2 \pm 0/000$ ($P \leq 0/000$) به طور معنی دار کاهش یافت. از سوی دیگر درصد فراکسیون آلفا-۱ $(5/0 \pm 2/0 \pm 0/000)$ در مقابل $5/3 \pm 2/0 \pm 0/000$ و $5/0 \pm 2/0 \pm 0/000$ ($P \leq 0/000$)، آلفا-۲ $(13/4 \pm 4/9 \pm 0/000)$ در مقابل $11/3 \pm 2/2 \pm 0/000$ و $11/3 \pm 2/2 \pm 0/000$ ($P \leq 0/000$) نیز به طور معنی داری افزایش یافت. در گروه بیمار نسبت به شاهد، شمارش لکوستیت ها $(7977 \pm 3111 \pm 0/000)$ در مقابل $1566 \pm 6505 \pm 0/000$ و سرعت سدیماناتاسیون اریتروسیت ها $(3509 \pm 2305 \pm 0/000)$ نیز به طور معنی دار افزایش یافت.

نتایج آنالیز لو جیستیک چندگانه نشان می‌دهد که نسبت شانس (OR) برای مقادیر غیرطبیعی نسبت آلبومین به گلوبولین، آلبومین، آلفا-۱ و آلفا-۲ تقریباً برابر ۸ در حدود اطمینان ۹۵ درصد در حیطه ۴-۲۵ (۴-۲۵) قرار می‌گیرد. نسبت شانس برای مقادیر غیرطبیعی فراکسیون گاما برابر $2/3$ و برای پروتئین کل برابر $17/8$ قرار دارد. ضریب بستگی اسپیرمن برای رابطه سرطان با همه متغیرها (بجز گاما-گلوبولین) حدود $0/000 \pm 0/000$ و برای فراکسیون گاما برابر $0/000 \pm 0/000$ ($P \leq 0/000$) بود. این آنالیز نشان داد که پروتئین کل، درصد فراکسیون آلبومین و آلفا-۱ بهترین متغیرهای پیش‌بینی کننده وقوع سرطان می‌باشد ($P \leq 0/000$). نتایج آنالیز دیاگرام ROC نشان می‌دهد که متغیرهای موجود در پروفیل پروتئین‌های سرم برای تشخیص متغیر حالت (فاز حاد) از نظر آماری قابل قبول و به طور تقریب در یک حدود می‌باشد.

استنتاج : یافته‌های این تحقیق نشان می‌دهد که در انواع سرطان بدون توجه به نوع و مرحله آن‌ها، الگوی مشابه واکنش فاز حاد مشاهده می‌گردد. از این رو پیشنهاد می‌شود از الکتروفورز پروتئین‌های سرم برای تشخیص فاز حاد مانند حالت بدخیمی استفاده گردد.

واژه‌های کلیدی : آلبومین، پروتئین‌های سرم، الکتروفورز، سرطان، فاز حاد

* دکتری پویسی بالینی، عضو هیأت علمی (دانشیار) دانشگاه علوم پزشکی مازندران

** متخصص انکولوژی، عضو هیأت علمی (استادیار) دانشگاه علوم پزشکی مازندران

*** پژوهشک عمومی دانشگاه علوم پزشکی مازندران

**** تاریخ دریافت: ۸۲/۷/۲۹ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۸۳/۸/۱۹ تاریخ تصویب: ۸۳/۱۰/۱۶

مقدمه

۱ و ۶ وساطت می‌گردد^(۴،۵). محققین تلاش کرده‌اند که از غلظت اثرکننده‌های فاز حاد به عنوان نشانگر تومور استفاده نمایند. Walker و همکارانش^(۱۹۸۳) نشان دادند که غلظت اثرکننده‌های فاز حاد APRS (آلفا-۱ اسید گلیکوپروتئین، آلفا-۱ آنتی تریپسین، سرولوبلاسمین و ترانسفرین) در سرطان روده- مخرج افزایش می‌یابد و راندمان تشخیص آن‌ها بیشتر از آنتی ژن کارسینوژنیک رویانی (CEA) است^(۶). Durdey و همکارانش^(۱۹۸۴) نشان دادند که غلظت APRS در سرطان‌های کولون- مخرج افزایش می‌یابد^(۷). از آلفا-۱ اسید گلیکوپروتئین برای تشخیص و تعقیب درمان سرطان ریه^(۸) و نیز برای غربالگری و ارزیابی سرطان پروستات استفاده شده است^(۹).

علاوه بر سنجش تک تک اثرکننده‌های فاز حاد بررسی تغیرات آن‌ها در الگوی الکتروفورز نیز مفید می‌باشد؛ به طوری که از الکتروفورز در یک یا دو بعد برای جداسازی پروتئین‌ها در انواع سرطان استفاده شده است^(۱۰،۱۷). در مولتیل میلوما غلظت پاراپروتئین‌ها در سرم افزایش می‌یابد که در الگوی الکتروفورز بخوبی مشخص است^(۱۰). نتایج Daae و همکارانش^(۱۹۹۷) نشان می‌دهد که در بیماران مبتلا به بدخيمی نسبت به افراد سالم، فرکانس وقوع هیپوآلبومینی و هیپوپروتئینی بیشتر است^(۱۲). Salas و همکارانش^(۱۹۸۰) نشان دادند که در الگوی الکتروفورز SDS در بیماران بدخيمی باندهای بیشتری ملاحظه می‌شود و در آن، اثرکننده‌ای منفی فاز حاد کاهش و مثبت فاز حاد افزایش می‌یابد^(۱۴). در ادنوکارسینومای معده، فراکسیون آلفا-۱ به علت افزایش غلظت آلفا-۱ اسید گلیکوپروتئین افزایش می‌یابد^(۱۸). در لنفوم^(۱۹)، لوسومی^(۲۰) و بیماری هوچکین^(۲۱) نیز الگوی مشابه فاز حاد گزارش شده است. مطالعات مختلف نشان می‌دهد که در انواع مختلف سرطان، بدون

سرطان، مهم‌ترین علت مرگ و میر است و تشخیص به موقع سرطان، بهترین شانس درمان می‌باشد. متساقنه بیشتر سرطان‌ها در مراحل اولیه بدون علامت هستند و پیشرفت آن‌ها منجر به انتشار سلول‌های سرطانی به سایر بافت‌ها می‌شود. نشانگرهای تومور ترکیباتی هستند که توسط بافت سرطانی یا در پاسخ به آن، ساخته و برای تشخیص بافت سرطانی از بافت‌های طبیعی به کار می‌روند^(۱). یک نشانگر تومور خوب باید دارای ویژگی برای بافت سرطانی و نیز حساسیت کافی برای تشخیص زود هنگام تومور باشد. با این وجود، بیشتر نشانگرهای دارای ویژگی و حساسیت کافی نیستند. آنزیم‌ها و ایزو-آنزیم‌ها، هورمون‌ها و گیرنده‌های آن‌ها، آنتی ژن‌های انکوفتال، اپیتوپ‌های کربوهیدراتی که توسط آنتی‌بادی‌های منوکلونال شناسایی می‌شوند و محصولات انکوژن‌ها و پروتئین‌ها مهم‌ترین نشانگرهای تومور می‌باشند^(۲،۱).

اثرکننده‌های فاز حاد (APRs) دارای ساختمان گلیکوپروتئینی هستند و جزئی از روند پیچیده التهاب می‌باشند^(۲). مطالعات مختلف نشان می‌دهد که سرعت ساخت و متعاقباً غلظت اثرکننده‌های فاز حاد در بسیاری از بیماری‌های بدخيمی تغییر می‌کند^(۲۲). افزایش غلظت اثرکننده‌های مثبت فاز حاد به همراه کاهش غلظت اثرکننده‌های منفی فاز حاد است^(۱). آلفا-۱ اسید گلیکوپروتئین، آلفا-۱ آنتی تریپسین، هپتوگلوبین، سرولوبلاسمین، فیرینوژن، پروتئین فعال نسبت به دیواره پلی‌ساقاریدی-C (CRP) مهم‌ترین اثرکننده‌های مثبت فاز حاد و آلبومین، پرآلبومین و ترانسفرین، مهم‌ترین اثرکننده‌های منفی فاز حاد می‌باشند. آزمایش‌های مختلف بر روی سلول‌های کبد نشان می‌دهد که تغییر سرعت ساخت اثرکننده‌های فاز حاد توسط سیتوکین‌های مختلف به ویژه فاکتور نکروز تومور- آلفا (TNF- α), ایتلرولوکین

ذل مختلف گزارده شد (inter-assay) و مورد الکتروفورز (intra-assay) قرار گرفت و هر نمونه سه بار اسکن گردید و متوسط آن مورد استفاده قرار گرفت. کیت الکتروفورز پروتئین‌های سرم از شرکت سیا (فرانسه) و کیت اندازه‌گیری آلبومین به روش بروموکربول از شرکت زیست‌شیمی (تهران) تهیه شد. پروتئین کل توسط روش بیوره اندازه‌گیری شد. برای سنجش آلبومین و پروتئین کل از استاندارد آلبومین استفاده گردید. شمارش لکوسیت‌ها و اندازه‌گیری سرعت سدیماناتسیون اریتروسیت‌ها (ESR) در آزمایشگاه بیمارستان توسط روش‌های معمول آزمایشگاهی انجام شد.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها

برای مقایسه نتایج اندازه‌گیری، مقدار متوسط هر فراکسیون پروتئین در هر نمونه توسط t-test نسبت به مقدار متوسط در نمونه شاهد سنجیده شد. برای محاسبه ارتباط بین وجود یا عدم وجود سرطان با متغیرهای مختلف خون‌شناسی و بیوشیمیابی از آزمون بستگی پرسون و اسپرمن استفاده گردید. برای محاسبه خطر نسبی (OR) از روش آنالیز چندگانه لو جیستیک (مرحله‌ای و مشروط) استفاده شد. وجود یا عدم وجود سرطان به عنوان کمیت وابسته و غلظت فراکسیون مختلف پروتئین به عنوان کمیت وابسته وارد آنالیز شدند. در آنالیز چندگانه لو جیستیک فقط متغیری که در آنالیز تک متغیره معنی‌دار بود، وارد گردید. در جدول ۲×۲ اگر مواد مورد انتظار در یکی از خانه‌ها کمتر از ۵ درصد بود، از آزمون دقیق فیشر استفاده گردید.

یافته‌ها

مقایسه مقدار ازنسی (درصد) فراکسیون‌های مختلف پروتئین‌های سرم در سرطان‌های مختلف نسبت به حالت طبیعی. جدول شماره ۱ نشان می‌هد که در گروه بیماران مبتلا به سرطان نسبت به گروه شاهد غلظت پروتئین کل

توجه به ماهیت و مرحله تومور، غلظت اثر کننده‌های فاز حاد افزایش و غلظت اثر کننده‌های منفی فاز حاد کاهش می‌باشد. بنابراین می‌توان از الگوی الکتروفورز پروتئین‌های سرم برای پیش‌بینی و غربالگری بیماران بدخیم در مراحل اولیه استفاده نمود. شرکت سیا (فرانسه) و هلنا (آمریکا) الگوی الکتروفورزی برای پروتئین‌های سرم در حالت نوپلاسم ارائه داده‌اند. با این وجود، الگوی فوق به صورت هیچ مقاله معتبری ارائه و تأیید نشده و در کتب مرجع شیمی یالینی و انکولوژی نیز گزارش نشده است^(۱). از این رو بررسی الگوی الکتروفورز پروتئین‌های سرم در حالت نوپلاسم، ضروری به نظر می‌رسد. در این تحقیق الگوی الکتروفورز پروتئین‌های سرم افراد مبتلا به انواع مختلف سرطان، نسبت به افراد سالم بررسی می‌گردد.

مواد و روش‌ها

طرح تحقیق، نمونه‌ها و جمع آوری داده‌ها: هشتادوپنج فرد مبتلا به سرطان‌های مختلف که وجود تومور در آن‌ها توسط پزشک متخصص انکولوژی توسط آزمون‌های بیوشیمیابی، آسیب‌شناختی و پرتونگاری ثابت شده است و ۸۵ فرد سالم که دارای هیچ گونه بیماری خاص نبوده و از نظر سن و جنس با گروه نمونه منطبق هستند، به عنوان شاهد انتخاب شدند.

آزمون‌های بیوشیمیابی و خون‌شناسی از افراد گروه مورد و شاهد به صورت ناشتا خون وریدی گرفته و سرم آن جدا و تا اندازه‌گیری فاکتورهای بیوشیمیابی در دمای ۴°C نگهداری شد. الکتروفورز پروتئین‌های سرم و سایر سنجش‌های بیوشیمیابی حداقل در طول یک هفته پس از تهیه سرم انجام شدند. همه متغیرها (بجز وجود یا عدم وجود سرطان) مستقل، قابل اندازه‌گیری و کمی هستند و بر حسب درصد و یا واحد g/dL اندازه‌گیری شدند. هر نمونه سرم دوبار بر روی دو

متغیره معنی دار بود، وارد گردید. در این جدول فرکانس وقوع مقادیر غیر طبیعی متغیرهای مختلف، ضریب بستگی اسپیرمن و خطر نسبی (OR) ارائه شده است. از آنجایی که فرکانس وقوع فراکسیون بتای کمتر از ۶ درصد در گروه مورد، کم بود، فرکانس وقوع مقدار متوسط این فراکسیون یعنی $8/5$ درصد مورد آنالیز قرار گرفت. همان طوری که ملاحظه می‌شود در گروه بیمار نسبت به گروه شاهد، فرکانس وقوع پروتئین کل کمتر از $6/3\text{g/dL}$ حدود 10 برابر، نسبت آلبومین/گلوبولین کمتر از $1/08$ حدود 10 برابر، آلبومین کمتر از 52 درصد حدود 5 حدود 3 برابر، آلفا-۱ بیشتر از $4/5$ درصد حدود 7 برابر، گاما برابر، آلفا-۲ بیشتر از 14 درصد حدود 14 برابر، گاما بیشتر از 19 درصد حدود 10 برابر است. خطر نسبی (OR) برای نسبت آلبومین/گلوبولین کمتر از $1/08$ آلبومین کمتر از 52 درصد، آلفا-۱ بیشتر از $4/5$ درصد و آلفا-۲ بیشتر از 14 درصد در جمعیت موردنالعه تقریباً برابر 8 و در جامعه با سطح اطمینان 95 درصد در حدود حیطه $4-30$ قرار دارد. خطر نسبی (OR) برای گاما بیشتر از 19 درصد برابر $2/3$ و با حدود اطمینان 95 درصد برای جامعه در حیطه $4-4/4$ قرار دارد.

$7/3 \pm 1/2$ در مقابل $6/6 \pm 0/000$ ($P \leq 0/000$)، نسبت آلبومین به گلوبولین $(0/93 \pm 0/31)$ در مقابل $0/18 \pm 0/000$ ($P \leq 0/000$) درصد فراکسیون آلبومین $46/9 \pm 8/7$ در مقابل $42/4 \pm 5/3$ و $0/000$ ($P \leq 0/000$)، و بتا - گلوبولین $11/6 \pm 4/3$ در مقابل $13/2 \pm 2/2$ و $0/000$ ($P \leq 0/000$) به طور معنی داری کاهش یافته است. در عین حال درصد فراکسیون آلفا-۱ $5/3 \pm 2/0$ در مقابل $3/01 \pm 0/9$ و آلفا-۲ $4/9 \pm 13/4$ در مقابل $2/2 \pm 11/3$ ($P \leq 0/000$) و گاما $22/8 \pm 7/7$ در مقابل $19/0 \pm 3/2$ ($P \leq 0/000$) نیز به طور معنی داری افزایش یافته است.

آنالیز لوژیستیک چندگانه.

نتایج آنالیز لوژیستیک چندگانه در جدول شماره ۲ نشان داده شده است. در این آنالیز، وجود یا نبود سرطان به عنوان متغیر وابسته، غلظت پروتئین کل و آلبومین، درصد (یا غلظت) پنج فراکسیون پروتئین‌های سرم و نیز شمارش لکوسیت‌ها و ESR به عنوان متغیرهای مستقل وارد آنالیز شدند. برای ورود متغیرها از روش مرحله به مرحله استفاده گردید و فقط متغیری که در آنالیز یک

جدول شماره ۱: غلظت پروتئین کل، آلبومین، نتایج خون‌شناسی و نتایج الکتروفورز پروتئین‌های سرم در دو گروه مورد و شاهد.

ناتایج آنالیز شیمیایی	گروه طبیعی	گروه مبتلا به سرطان	درصد تغییر	P	مقادیر طبیعی
پروتئین کل	$7/3 \pm 1/2$	$6/6 \pm 1/2$	۱۰	$0/000$	$8/3 - 8/3 \text{ g/dL}$
آلبومین	$4/9 \pm 0/4$	$3/9 \pm 0/8$	۱۱	$0/000$	$5/0 - 5/0 \text{ g/dL}$
نتایج هماتولوژی	$60/0 \pm 10/6$	$79/7 \pm 31/1$	۲۳	$0/000$	$0/000 - 1/000$
WBC	$14/1 \pm 9/0$	$30/9 \pm 22/0$	۱۴۷	$0/000$	در ساعت اول تا $17/7$
ESR					
نتایج الکتروفورز آلبومین/گلوبولین	$1/18 \pm 0/18$	$0/93 \pm 0/31$	۲۱	$0/000$	$1/08 - 1/087$
آلبومین	$53/ \pm 4/2$	$47/9 \pm 8/7$	۱۲	$0/000$	$\% 52 - 60$
آلفا-۱	$3/01 \pm 0/9$	$5/3 \pm 2/0$	۷۷	$0/000$	$\% 2 - 4/0$
آلفا-۲	$11/3 \pm 2/2$	$13/4 \pm 4/9$	۱۹	$0/000$	$\% 10 - 14$
بتا	$13/2 \pm 2/2$	$11/6 \pm 4/3$	۱۲	$0/001$	$\% 6 - 13$
گاما	$19/0 \pm 3/2$	$22/8 \pm 7/7$	۲۰	$0/000$	$\% 10 - 19$

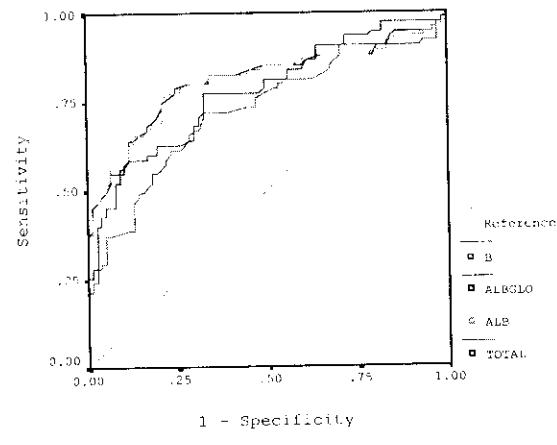
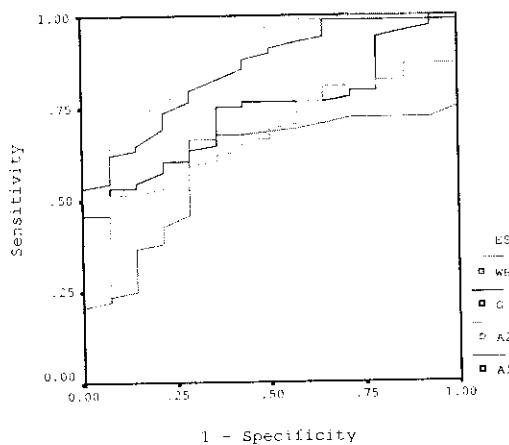
نتایج به صورت متوسط $\pm$ انحراف استاندارد نشان داده شده‌اند. نتایج الکتروفورز بصورت درصد فراکسیون‌های مختلف ارائه شده است. WBC یانگر شارش لکوسیت‌ها و ESR سرعت سدیمان‌سازی اریتروسیت‌ها می‌باشد.

$P \leq 0.000$) و برای فراکسیون بتا برابر (0.72 ± 0.04)، $P \leq 0.000$ است. سطح زیر منحنی ROC برای افزایش درصد فراکسیون متغیرهای آلفا-1 برابر (0.84 ± 0.03)، $P \leq 0.000$ ، آلفا-2 (0.74 ± 0.05)، $P \leq 0.000$ ، گاما (0.77 ± 0.04)، $P \leq 0.000$ ، آلفا-1 و آلفا-2 (0.74 ± 0.06)، $P \leq 0.000$ و سرعت سدیماناتاسیون اریتروسیت‌ها (0.87 ± 0.07)، $P \leq 0.000$ است. به علت ارتباط متغیرهای پروفیل پروتئین‌های سرم، نتایج فقط به طور جزئی با یکدیگر متفاوت هستند، به هر حال پروتئین کل، نسبت آلبومین/گلوبولین، درصد فراکسیون آلبومین، آلفا-1 و ESR از نظر حساسیت و ویژگی آزمون‌های بهتری برای تشخیص فاز حاد می‌باشد.

مقایسه حساسیت و ویژگی آزمون‌های مختلف برای ارزیابی وجود یا عدم وجود فاز حاد (سرطان). در نمودار شماره ۱ منحنی ROC اوایله شده است، این منحنی حساسیت نسبت به یک منهای ویژگی آزمون‌های مختلف را نشان می‌دهد. هرچه سطح زیر منحنی بیشتر باشد، بیانگر حساسیت و ویژگی بیشتر و بهتر آزمون است. این نمودارها برای آزمون‌هایی که در فاز حاد افزایش و یا کاهش می‌باشند، در دو نمودار جداگانه ترسیم شده‌اند. سطح زیر منحنی ROC برای کاهش متغیرهای پروتئین کل برابر (0.78 ± 0.04)، آلفا-1 (0.81 ± 0.04)، درصد فراکسیون آلبومین (0.81 ± 0.04)، نسبت آلبومین/گلوبولین (0.81 ± 0.04)،

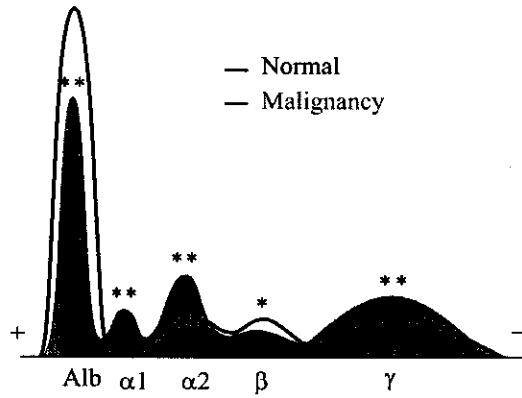
جدول شماره ۲: آنالیز رگرسیون چندگانه.^a بیانگر محدود کای، خطر نسبی (OR) و CI یانگر حدود اطمینان ۹۵ درصد است.

(/95) CI	OR	P	ضریب بستگی اسپرمن	χ^2	گروه سالم (فرکانس وقوع)	گروه سالم (فرکانس وقوع)	بروتین کل کمتر از ۷۳
۴/۱ - ۷۸/۱	۱۷/۸	<0.000	0.6 ± 0.06	۲۳	۰/۳۷	۰/۳۲	۰/۰۳
۳۷/۲ - ۱۹/۸	۸/۶	<0.000	0.07 ± 0.05	۲۹/۴	۰/۶۰	۰/۵۰	۰/۰۸
۳/۷ - ۱۸/۱	۸/۲	<0.000	0.07 ± 0.07	۳۰	۰/۷۰	۰/۷۲	۰/۰۵
۴/۱ - ۲۷/۴	۱۰/۷	<0.000	0.07 ± 0.05	۲۹/۹	۰/۰۲	۰/۹۴	۰/۰۶
۴۳ - ۳۹	۱۳	<0.000	0.06 ± 0.04	۲۸/۱	۰/۶۷۳	۰/۶۷۳	۰/۱۴
۱/۸ - ۲۲/۸	۷/۵	<0.001	0.07 ± 0.07	۱۰	۰/۲۴۰	۰/۴۸	۰/۰۸
۱/۲ - ۴/۴	۲۳	<0.02	0.08 ± 0.05	۰/۷	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۱۹

نمودار شماره ۱: مقایسه حساسیت و ویژگی آزمون‌های مختلف برای ارزیابی وجود یا عدم وجود فاز حاد (سرطان). منحنی ROC حساسیت نسبت به ۱-ویژگی و یا فرکانس مثبت واقعی در مقابل فرکانس مثبت کاذب را برای آزمون‌های مختلف نشان می‌دهد.

کاهش ولی درصد فراکسیون‌های آلفا-۱، آلفا-۲ و گاما افزایش یافته است.

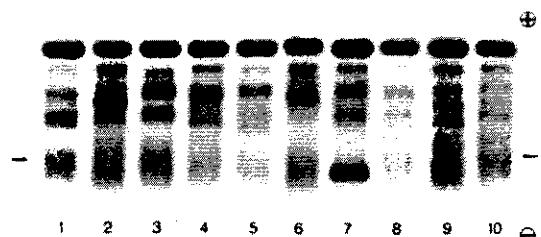

نمودار شماره ۳: مقایسه الکتروفوروگرام اسکن شده پروتئین‌های سرم در حالت بدخیم نسبت به حالت طبیعی.

* و ** یانگر اختلاف میانگین نمونه از میانگین مقدار طبیعی در سطح اطمینان ۱۰۰٪ و $P \leq 0.000$ است.

یک ژل نمونه الکتروفورز پروتئین‌های سرم در سرطان‌های مختلف و حالت طبیعی.

برای مقایسه الگوی الکتروفورز پروتئین‌های سرم در سرطان‌های مختلف، نسبت به حالت طبیعی، یک نمونه طبیعی و ۹ نمونه سرم سرطان‌های مختلف روی یک ژل الکتروفورز شدند (نمودار شماره ۲). نمونه‌ها از شماره ۱ تا ۱۰ به ترتیب مربوط به نمونه طبیعی و سرطان‌های تخدمان، پستان، ریه، کولون، پانکراس، رکتوم، معده، کبد و مری می‌باشند. تقریباً در تمام موارد سرطانی انتخاب شده، فراکسیون آلبومین و بتا کاهش و فراکسیون‌های آلفا-۱، آلفا-۲ و گاما افزایش یافته اند.

بحث

بر اساس یافته‌های این تحقیق، غلظت پروتئین کل، آلبومین و درصد فراکسیون پروتئین‌های مختلف سرم افراد سالم شرکت کننده در این مطالعه در حیطه طبیعی قرار گرفته است. در صورتی که در بیماران مبتلا به سرطان، نسبت به گروه سالم، غلظت پروتئین کل و آلبومین، نسبت آلبومین به گلوبولین، درصد فراکسیون آلبومین و بتا-گلوبولین به طور معنی دار کاهش ولی درصد فراکسیون‌های آلفا-۱، آلفا-۲ و گاما افزایش یافته است. بنابراین الگوی الکتروفورز پروتئین‌های سرم (با پنج فراکسیون روی ژل آگارز) در انواع مختلف سرطان مشابه الگوی تغییر پروتئین‌ها طی واکنش فاز حاد است. نتایج این مطالعه ضمن تایید یافته‌های قبلی (۱۳، ۱۴، ۲۱۱۸)، الگوی الکتروفورزی که توسط شرکت سیما (فرانسه) و هلنا (آمریکا) برای تشخیص بیماران بدخیم ارائه شده است را نیز تایید می‌نماید. اثر کننده‌های

نمودار شماره ۲: یک ژل نمونه. نمونه‌ها از شماره ۱ تا ۱۰ به ترتیب مربوط به نمونه طبیعی و سرطان‌های تخدمان، پستان، ریه، کولون، پانکراس، رکتوم، معده، کبد و مری می‌باشند. تقریباً در تمام موارد سرطانی انتخاب شده، فراکسیون آلبومین و بتا کاهش و فراکسیون‌های آلفا-۲ و گاما افزایش یافته اند. در نمونه منحصر بفرد شماره ۷ پاراپروتئین به صورت یک باند ضخیم در ناحیه گاما دیده می‌شود که احتمالاً به علت درگیری لنفوسيت‌های B می‌باشد.

مقایسه الکتروفوروگرام اسکن شده پروتئین‌های سرم در حالت سرطان نسبت به حالت طبیعی.

در نمودار شماره ۳ الگوی الکتروفوروگرام اسکن شده پروتئین‌های سرم در حالت سرطان نسبت به حالت طبیعی مقایسه شده است. ملاحظه می‌گردد که درصد فراکسیون آلبومین و بتا-گلوبولین به طور معنی دار

هوچیکین(۲۱) بهترین شاخص عمومی و غیرویژه سرطان می باشد. به هر حال باید در نظر داشت که اثر کنده های فاز حاد، ویژه نیستند و غلظت نسبی (درصد) یا مطلق آنها در بسیاری از شرایط دیگر بجز حالت بد خیمی مانند التهاب، عفونت، جراحی و انفارکتوس میو کارد نیز افزایش می باید. بنابراین در شرایطی که نشانه های التهاب، عفونت، سیروز کبدی، جراحی و انفارکتوس میو کارد وجود ندارد، وجود چنین الگویی می تواند یک پیش آگهی مناسب برای وجود حالت بد خیمی باشد. سپس بیماری توسط آزمون های ویژه تر مورد آزمایش و تأیید قرار می گیرد.

نتایج آنالیز دیاگرام ROC نشان می دهد که حساسیت و ویژگی متغیرهای موجود در پروفیل پروتئین های سرم برای تشخیص حالت بد خیمی از نظر آماری قابل قبول و به طور تقریب در یک حدود می باشد. ولی به هر حال به طور جزئی حساسیت و ویژگی آزمون های غلظت پروتئین کل، نسبت آلبومین به گلوبولین و افزایش فراکسیون آلفا-۱ و نیز سرعت سدیماناتاسیون ارتیتوسیت ها از بقیه آزمون ها بیش تراست. علاوه بر این، نتایج آنالیز ROC و رگرسیون لوچیستیک با یکدیگر منطبق می باشد. یافته های این تحقیق نشان می دهد که در انواع سرطان، بدون توجه به نوع و مرحله آنها الگوی مشابه واکنش فاز حاد مشاهده می شود و پروفیل مشاهده شده به طور قابل توجه با پروفیل حالت طبیعی متفاوت می باشد. اگرچه نتایج این تحقیق، نتایج قبلی دو شرکت بیوشیمیابی سپیا (فرانسه) و هلنا (آمریکا) را تأیید می نماید، باید توجه داشت که الگوی مشاهده شده در پروفیل پروتئین های سرم در سایر حالت های فاز حاد نیز ملاحظه می گردد. از این رو برای نسبت دادن این الگو به حالت بد خیمی، سایر موارد فاز حاد باید تشخیص و کنار گذاشته شوند. به هر حال برای تعیین ارزش بالینی پروفیل پروتئین های سرم در غربالگری افراد مبتلا به بیماری های بد خیم نیاز به یک مطالعه پیگیرانه می باشد.

فاز حاد گروه متنوعی از پروتئین ها هستند که اصولاً در فراکسیون های آلفا-۱، آلفا-۲ و بتا پراکنده اند. غلظت اثر کنده های فاز حاد در شرایط مختلف پاتولوژیک مانند عفونت، التهاب، سرطان، جراحی، هپاتیت و سکته قلبی تغییر می کند. این پاسخ از طریق فاکتور نکروز (TNF- α)، ایترلوکین ۱-۶ (IL-1, 6) و سایر سیتوکین ها وساطت می گردد. آلبومین مهم ترین اثر کنده منفی فاز حاد است که تغییرات آن در الگوی الکتروفورز بخوبی قابل مشاهده است. آلفا-۱ اسید گلیکوپروتئین و آلفا-۱ آنتی تریپسین مهم ترین اثر کنده مثبت در فراکسیون آلفا-۱، هپتو گلوبولین و سروپلasmین مهم ترین اثر کنده مثبت فاز حاد در فراکسیون آلفا-۲ می باشد. در پاسخ به کاهش فشار انکوتیک ناشی از کاهش غلظت آلبومین، ستر و متعاقباً غلظت آلفا-۲ ماکرو گلوبولین در سرم و در فراکسیون آلفا-۲ نیز افزایش می باید. ترانسفرین مهم ترین اثر کنده منفی فاز حاد در فراکسیون بتا است (۱).

نتایج آنالیز رگرسیون لوچیستیک نشان می دهد که بین فرکانس وقوع سرطان و غلظت پروتئین کل، آلبومین و درصد فراکسیون های مختلف پروتئین سرم ارتباط معنی دار وجود دارد. از آن جایی که غلظت فراکسیون پروتئین های مختلف سرم با یکدیگر و با پروتئین کل رابطه دارند، ضریب بستگی برای آنها تقریباً مشابه است. در آنالیز رگرسیون اگرچه تغییرات همه متغیرها به شدت معنی دار بود، کاهش غلظت پروتئین کل، نسبت آلبومین به گلوبولین و افزایش فراکسیون آلفا-۱ بهترین شاخص های افتراقی سرطان از حالت طبیعی بودند. نتایج فوق با نتایج تحقیقات دیگران نیز منطبق است. این مطالعات نشان دادند که افزایش فراکسیون آلفا-۱ در سرطان ریه (۹)، افزایش فراکسیون آلفا-۲ و کاهش فراکسیون بتا در لنفوما (۱۹)، کاهش غلظت پروتئین کل و آلبومین و افزایش گلوبولین ها در لوسی (۲۰) و کاهش نسبت فراکسیون آلبومین به آلفا-۲ در بیماری

فهرست منابع

1. Chan D.W, Sell S. Tumor markers. In Burtis C.A. and Ashwood E.R. (eds.): *Tietz textbook of clinical biochemistry*. 3rd ed, Philadelphia, W.B. Saunders, 1999.
2. Kushner I. The phenomenon of the acute phase response. *Ann. NY Acad. Sci.*, 1989; 557: 39-46.
3. Hansen JE, Iversen J, Lihme A, Bog-Hansen TC. Acute phase reaction, heterogeneity, and microheterogeneity of serum proteins as nonspecific tumor markers in lung cancer. *Cancer*. 1987; 60(7): 1630-5.
4. Bankey PE, Mazuski JE, Ortiz M, Fulco JM, Cerra FB. Hepatic acute phase protein synthesis is indirectly regulated by tumor necrosis factor. *J Trauma* 1990 Oct 30: 1181-7; discussion 1187-8.
5. Mier JW, Dinarello CA, Atkins MB, Punsal PI, Perlmuter DH. Regulation of hepatic protein synthesis by products of interleukin 2 (IL-2) stimulated human peripheral blood mononuclear cells. *J Immunol*, 1987; 139(4): 1268-72.
6. Walker C, Gray BN. Acute-phase reactant proteins and carcinoembryonic antigen in cancer of the colon and rectum. *Cancer* 1983; 52: 150-4.
7. Durdey P, Williams NS, Brown DA. Serum carcinoembryonic antigen and acute phase reactant proteins in the pre-operative detection of fixation of colorectal tumours *Br J Surg* 1984; 71: 881-4.
8. Ganz PA, Baras M, Ma PY, Elashoff RM. Monitoring the therapy of lung cancer with alpha-1 acid glycoprotein. *Cancer Res.* 1984; 44(11): 5415-21.
9. Kundin WD, Mechali P, Hollinshead AC, Bensimon H, Miller H. Cancer serum index: a useful nonspecific test as a parameter in multimodality screening and assessment of patients with cancer of the prostate. *Prostate*, 1981; 2(2): 207-17.
10. MacNamara EM, Whicher JT. Electrophoresis and densitometry of serum and urine in the investigation and significance of monoclonal immunoglobulins. *Electrophoresis* 1990; 11: 376-81.
11. Wright GL. Two-dimensional acrylamide gel electrophoresis of cancer-patient serum proteins. *Ann Clin Lab Sci* 1974; 4: 281-93.
12. Yoshida M, Itoh M, Imai T, Tanimoto Y, Sakurabayashi I, Furuya S. Analysis of two-dimensional electrophoretic patterns of proteins obtained from the sera of normal and tumor-bearing nude rats. *Electrophoresis*, 1991; 12: 80-3.
13. Daae LN, Engeland A, Freng A. Serum proteins in patients with recently discovered cancer in the oral cavity/throat. What experiences were gained by measurements of concentration and

- electrophoresis? *Tidsskr Nor Laegeforen* 1997; 117: 3671-3 [abstract].
14. Salas-Valdes A, Sanchez-Hidalgo VM, Rabago-Velasco M, Sanchez-Leon P, Vargas C, Salas-Valdés R. Polyacrylamide gel electrophoresis in human serum proteins in "normal" individuals and cancer patients. *Arch Invest Med (Mex)*, 1980; 11: 31-47.
15. Patel PS, Raval GN, Patel MM, Balar D, Patel DD. Electrophoretic pattern of serum glycoproteins on polyacrylamide disc gel in patients with breast cancer. *Anticancer Res*, 1996; 16: 2089-94.
16. MP Chowdhury, Talukder G, Sharma A. Serum protein patterns in adenocarcinoma of breast and rectum. *J Indian Med Assoc*, 1986; 97(1): 12-5.
17. Lee YT, Chandor SB, Weiner JM. Serum protein electrophoresis and immunoglobulin levels in breast carcinoma. *Med Pediatr Oncol*, 1976; 2(4): 397-402.
18. Tatman AJ, Wrigley SR, Jones RM. Resistance to atracurium in a patient with an increase in plasma alpha 1 globulins. *Br J Anaesth*, 1991; 67: 623-5.
19. Jacobs RM, Valli VE, Wilkie BN. Serum electrophoresis and immunoglobulin concentration in cows with lymphoma. *Am. J. Vet. Res.*, 1980; 41(12): 1942-6.
20. Wiedermann D, Wiedermann B, Curobak L. Acute phase protein profiles in hairy-cell leukemia. Study in 50 patients. Effects of splenectomy. *Neoplasma*. 1984; 31(5): 565-72.
21. Gobbi PG, Gendarini A, Crema A. Serum albumin in Hodgkin's disease. *Cancer*, 1985; 55(2): 389-93.